

Sygn. VPa 48/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2018 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Sędziowie: SO Mariola Mastalerz, SO Agnieszka Leżańska (spr.)

Protokolant: zastępca kierownika Marta Ostrowicz-Siwek

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa T. L.

przeciwko (...) w B.

o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach

na skutek apelacji pozwanego (...)

w B. od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie IV Wydziału Pracy

z dnia 22 marca 2018r. sygn. IV P 48/17

1. Oddala apelację;

2. Zasądza od pozwanego (...)

w B. na rzecz powódki T. L. kwotę 90,00 (dziewięćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

SSO Mariola Mastalerz SSO Beata Łapińska SSO Agnieszka Leżańska

Sygn. akt V Pa 48/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 czerwca 2017 roku, skierowanym przeciwko (...) w B., powódka T. L. wniosła o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia warunków umowy o pracę z dnia 31 maja 2017 roku.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 lipca 2017 roku pozwany Szpital, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Na rozprawie w dniu 13 marca 2017 roku pełnomocnik powódki wniósł o przywrócenie powódki na poprzednie warunki pracy i płacy.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 marca 2018 roku, wydanym w sprawie sygn. akt

IV P 48/17, Sąd Rejonowy w Bełchatowie przywrócił powódkę T. L. do pracy w pozwanym (...) w B. na warunkach pracy i płacy obowiązujących przed doręczeniem wypowiedzenia z dnia 31 maja 2017 roku oraz zasądził od pozwanego (...) w

B. na rzecz powódki T. L. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, nadto nakazał pobrać od pozwanego (...) w B. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Belchatowie kwotę 144,00 zł tytułem opłaty od pozwu.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

T. L. została zatrudniona w pozwanym (...) w B. od dnia 25.09.1989 roku w pełnym wymiarze czasu pracy. Z dniem 1 kwietnia 2004 roku powódka rozpoczęła pracę w (...) na stanowisku laboranta. Z dniem 1 lutego 2008 roku stanowisko powódki zostało określone nazwą sterylizatora. Wynagrodzenie powódki podlegało regularnemu wzrostowi.

Zakres obowiązków powódki, jako sterylizatora, został określony na piśmie. Powódka zajmowała się prowadzeniem procesów sterylizacji. Pod nieobecność kierownika (...) do obowiązków powódki należał merytoryczny nadzór nad całością prac wykonywanych w sterylizatorni. Wynagrodzenie zasadnicze powódki od 1 maja 2009 roku zostało określone na kwotę 1.710,00 zł.

Z dniem 1 października 2011 roku na wniosek Kierownika (...) powódka została przeniesiona z sytemu pracy zmianowej na stanowisko pracy jednozmianowej, co skutkowało obniżeniem wynagrodzenia. W celu jego rekompensaty wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało podwyższone do kwoty 2.010,00 zł, tj. o 300 zł. Pod nieobecność kierownika powierzono powódce merytoryczny nadzór nad całością prac wykonywanych w (...). Nadzór ten powódka pełniła do marca 2014 roku.

Po śmierci kierownika w okresie od 19 marca 2014 roku do 6 kwietnia 2014 roku powódce powierzono pełnienie obowiązków Kierownika (...) z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 2.500,00 zł i dodatkiem funkcyjnym w wysokości 25 %. Z dniem 7 kwietnia 2014 roku wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało obniżone do kwoty 2.090,00 zł, według kategorii IX. Po powołaniu nowego kierownika powódka nie pełniła już nadzoru merytorycznego podczas jego nieobecności, ani też nie zastępowała go.

Z dniem 1 kwietnia 2015 roku T. L. otrzymała wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2.160,00 zł, a od 1 stycznia 2016 roku w kwocie 2.235,00 zł.

Od 2016 roku powódka pracuje w systemie zmianowym, na dwie zmiany. Z dniem 24 kwietnia 2016 roku otrzymała nowy zakres czynności, z którego wykreślono pełnienie zastępstwa za kierownika (...) podczas jego nieobecności. Zakres obowiązków powódki jest zbieżny z zakresem innych pracowników, dodatkowo powierzono powódce mycie inkubatorów.

W okresie od listopada 2011 roku do kwietnia 2014 roku T. L. otrzymywała odrębny dodatek za pełnienie zastępstwa za kierownika (...) w różnej wysokości w poszczególnych miesiącach.

W piśmie z dnia 19 grudnia 2016 roku przełożona powódki - B. W. zwróciła się do dyrekcji pozwanego Szpitala z wnioskiem

o zmniejszenie wynagrodzenia powódce w związku ze zmianą zakresu czynności i przeniesieniem powódki w system pracy zmianowej.

W 2017 roku powódka ukończyła Zaoczną Policealną Szkoła dla Dorosłych w P. w zawodzie technik sterylizacji medycznej. W marcu 2017 zwróciła się do pozwanego pracodawcy o przekwalifikowanie i przegrupowanie w związku z podniesieniem kwalifikacji zawodowych. Wobec braku odpowiedzi wystąpiła do pracodawcy ponownie w dniu 10 maja 2017 roku wskazując, że pozostałe koleżanki zostały przekwalifikowane.

Pismami z dnia 25 maja 2016 roku pozwany pracodawca zwrócił się do organizacji związkowych działających w Szpitalu z pytaniem, czy będą reprezentować interesy powódki w sprawach pracowniczych.

Oświadczeniem z dnia 31 maja 2017 roku, doręczonym powódce tego samego dnia, pozwany pracodawca wypowiedział T. L. umowę o pracę zawartą w dniu 25.09.1989 roku w części dotyczącej wynagrodzenia zasadniczego z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 sierpnia 2017 roku. Jako przyczynę wypowiedzenia dotychczasowych warunków umowy o pracę pracodawca wskazał wniosek kierownika informujący o zmianie zakresu obowiązków. Wskazał, że zakres czynności powódki z dnia 29.09.2011 roku uległ zmianie z dniem 24.04.2016 roku, gdzie pełnienie zastępstwa za kierownika zostało wyłączone i powódka została włączona w system pracy zmianowej przy zachowaniu stawki wynagrodzenia zasadniczego z okresu, kiedy zastępowała kierownika. Pracodawca podał, że w związku z powyższym zmiana wynagrodzenia jest wynikiem przedstawionych okoliczności.

Po upływie okresu wypowiedzenia, tj. od 1 września 2017 roku pracodawca zaproponował powódce następujące nowe warunki umowy o pracę:

- stanowisko: technik sterylizacji

- wynagrodzenie wg IX kategorii zaszeregowania w wysokości 1.995,00 zł. Pozostałe warunki umowy o pracę nie ulegały zmianie.

Pismem z dnia 8 czerwca 2017 roku pozwany pracodawca sprostował błąd pisarski w oświadczeniu o wypowiedzeniu warunków umowy w akapicie dotyczącym proponowanych warunków umowy o pracę, wskazując prawidłową kategorię zaszeregowania – kat. XI, zamiast kategorii IX.

Wynagrodzenie zasadnicze innych techników sterylizacji zatrudnionych

w (...) wynosiło 1.995 zł.

T. L. nie złożyła oświadczenia o odmowie przyjęcia zaproponowanych jej nowych warunków umowy o pracę.

W pozwanym Szpitalu obowiązuje Zakładowy Regulamin Wynagradzania. W załączniku nr 1 przewidziano stawki wynagrodzenia zasadniczego dla poszczególnych kategorii zaszeregowania. Dla XI kategorii przewidziano wynagrodzenie zasadnicze w wysokości od 1.550 zł do 3.120 zł.

Powyższy stan faktyczny, Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz aktach osobowych powódki, a także na podstawie zeznań powódki T. L. oraz świadka B. W..

Zeznania powódki w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne. Znajdują one potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach, których wiarygodności żadna ze stron procesu nie kwestionowała. Natomiast zeznania świadka B. W. w części, w której podaje, że powódka otrzymywała wynagrodzenie za jej zastępstwo przez cały wcześniejszy okres, Sąd Rejonowy uznał za niewiarygodne. Zeznania świadka w tej części są sprzeczne z zeznaniami powódki oraz treścią dokumentów, w szczególności zestawienia wypłaconego dodatku za pełnienie zastępstwa.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo T. L. jest uzasadnione.

Jak podkreślił Sąd Rejonowy stosownie do postanowień art. 44 kp w związku z art. 42 § 1 kp pracownik może wnieść odwołanie od wypowiedzenia, wynikających z umowy o pracę, warunków pracy i płacy. Odwołanie wnosi się do sądu pracy w ciągu 7 dni od dnia doręczenia pisma wypowiadającego warunki pracy i płacy (art. 264 § 1 kp w zw. z art. 42 § 1 kp). Zgodnie zaś z art. 45 § 1 kp w zw. z art. 42 § 1 kp w razie ustalenia, że wypowiedzenie warunków umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli warunki umowy o pracę uległy już zmianie – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach. W myśl art. 30 § 4 kp w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie. Jak wskazał Sąd

Rejonowy zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego wymóg ten oznacza, że wymieniona w oświadczeniu przyczyna wypowiedzenia powinna być prawdziwa i konkretna.

Na wstępie rozważań Sąd Rejonowy zaznaczył, że w przedmiotowej sprawie pozwany pracodawca wypowiedział T. L. umowę o pracę w części dotyczącej wynagrodzenia zasadniczego z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31 sierpnia 2017 roku, wskazując jako przyczynę wypowiedzenia wniosek kierownika informujący o zmianie zakresu obowiązków. Pracodawca wskazał, że zakres czynności powódki z dnia 29.09.2011 roku uległ zmianie z dniem 24.04.2016 roku, albowiem z zakresu jej obowiązków zostało wyłączone pełnienie funkcji zastępcy kierownika i powódka została włączona w system pracy zmianowej, przy zachowaniu stawki wynagrodzenia zasadniczego z okresu, kiedy zastępowała kierownika. Po upływie okresu wypowiedzenia, tj. od 1 września 2017 roku pracodawca zaproponował powódce następujące nowe warunki umowy o pracę:

- stanowisko: technik sterylizacji

- wynagrodzenie wg XI kategorii zaszeregowania w wysokości 1995,00 zł.

Według tej propozycji wynagrodzenie zasadnicze powódki uległo obniżeniu o kwotę 240,00 zł.

Powódka T. L. kwestionowała przyczynę wypowiedzenia warunków umowy o pracę wskazywała, że jest ona nieprawdziwa. Ponadto podnosiła, że wypowiedzenie warunków umowy jest nieuzasadnione.

Sąd Rejonowy wskazał, że z materiału dowodowego wynika, że T. L. w zakresie czynności z dnia 29.09.2011 roku powierzono merytoryczny nadzór nad całością prac wykonywanych w (...) pod nieobecność kierownika. Nadzór ten powódka pełniła do marca 2014 roku. Jednocześnie w okresie od listopada 2011 roku do kwietnia 2014 roku T. L. otrzymywała odrębny dodatek za pełnienie zastępstwa za kierownika (...) w różnej wysokości w poszczególnych miesiącach w zależności od liczby dni zastępstwa. Po śmierci kierownika przez krótki okres czasu od 19 marca 2014 roku do 6 kwietnia 2014 roku powódce powierzono pełnienie obowiązków Kierownika (...). Wówczas na ten okres podwyższono jej wynagrodzenie do kwoty 2.500,00 zł wraz z dodatkiem funkcyjnym w wysokości 25 %. Następnie wynagrodzenie powódki zostało obniżone do poprzedniej kwoty. Po powołaniu nowego kierownika T. L. nie pełniła już nadzoru merytorycznego podczas jego nieobecności, ani też nie zastępowała go, co potwierdzają zeznania kierownika - świadka B. W.. Powódka nie otrzymywała też odrębnego dodatku.

W ocenie Sadu Rejonowego podwyższenie wynagrodzenia T. L. od października 2011 roku nie miało związku z powierzeniem jej nadzoru merytorycznego nad całością prac wykonywanych w (...) pod nieobecność kierownika. Miało natomiast związek z przeniesieniem powódki na wniosek Kierownika (...) z systemu pracy zmianowej na stanowisko pracy jednozmianowej, co skutkowało obniżeniem wynagrodzenia o około 500 zł. W celu częściowej rekompensaty wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało podwyższone do kwoty 2.010,00 zł (tj. o 300 zł). Przypomnieć należy, że za pełnienie zastępstwa za kierownika powódka otrzymywała odrębny dodatek. Ponadto wynagrodzenie powódki podlegało regularnemu wzrostowi tak, jak innych pracowników.

Nadto Sąd Rejonowy wskazał, że obowiązujący w pozwanym zakładzie regulamin wynagrodzenia dla XI kategorii zaszeregowania przewiduje wynagrodzenie zasadnicze w wysokości od 1.550 zł do 3.120 zł. Wynagrodzenie powódki przed wypowiedzeniem wynosiło 2.235 zł, co oznacza, że mieściło się przedziale określonym dla XI kategorii zaszeregowania. Jednocześnie wynagrodzenie to nie odbiega w sposób znaczący od wynagrodzenia pozostałych pracowników zatrudnionych na takim samym stanowisku, jak powódka. Wynagrodzenie tych pracowników kształtuje się na niskim poziomie. Różnica pomiędzy wynagrodzeniem powódki, a pozostałych techników sterylizacji wynosi 240 zł, co świadczy o tym, że nie można mówić o jakimkolwiek uprzywilejowaniu powódki w zakresie wynagrodzenia za pracę. Jednocześnie należy podkreślić, że powódka legitymuje się długoletnim stażem pracy i ostatnio podniosła kwalifikacje.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że w przedmiotowej sprawie, wskazana w wypowiedzeniu zmieniającym przyczyna, jest po pierwsze nieprawdziwa, nie znajduje oparcia w przesłankach

natury obiektywnej, bowiem wysokość wynagrodzenia powódki nie miała związku z pełnieniem zastępstwa za kierownika. Po drugie wynagrodzenie kształtuje się na niskim poziomie, jego wysokość nie świadczy o jakimkolwiek uprzywilejowaniu powódki względem innych pracowników. Pracodawca powinien raczej podwyższyć wynagrodzenie pozostałym pracownikom, tak aby spełniało ono kryteria godziwego wynagrodzenia, zgodnie z treścią art. 78 § 1 kp. Przepis ten stanowi, że wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganych przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy.

Reasumując, w ocenie Sądu Rejonowego przyczyna wypowiedzenia powódce warunków umowy o pracę wskazana w oświadczeniu pracodawcy nie jest rzeczywista. Nadto wypowiedzenie warunków płacowych powódce jest nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe ustalenia oraz rozważania, Sąd Rejonowy na podstawie art. 45 § 1 kp w zw. z art. 42 § 1 kp uwzględnił powództwo.

O kosztach postępowania, Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość powyższych kosztów Sąd ustalił na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.) w zw. z art. 98 k.p.c., Sąd Rejonowy nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 144,00 złotych, tytułem opłaty od pozwu, której powódka nie miała obowiązku uiścić.

Apelację od powyższego wyroku w całości wniósł pełnomocnik pozwanego (...) w B. zarzucając mu:

I. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 233§1 k.p.c., poprzez:

1. naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie tej oceny z pominięciem części dowodów i w wyniku tego naruszenia dokonanie ustalenia, że zwiększone wynagrodzenie powódki w 2011 roku wynikało tylko i wyłącznie ze zmiany powódce czasu pracy na jednozmianowy, a także że w zaproponowanej wysokości wynagrodzenia nie uwzględniono podwyżki za wyrównanie kwalifikacji,

2. naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie ustaleń z pominięciem zasady doświadczenia życiowego, a w następstwie tego przyjęcie, że wypłata dodatku funkcyjnego za okres zastępstwa kierownika wyklucza podwyższenie wynagrodzenia z powodu zobowiązania pracownika do pozostawania w gotowości do wykonywania tego zastępstwa w trakcie nieobecności kierownika;

II. naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 11² k.p. oraz 183^{3c} k.p., poprzez ich niewłaściwą interpretację polegającą na przyjęciu, że 10% różnicy w wysokości wynagrodzenia zasadniczego nie jest różnicą znaczną i w związku z tym nie doszło do nierównego traktowania pracowników przy ustalaniu wynagrodzenia.

Wskazując na powyższe pełnomocnik pozwanego wnosił o zmianę wyroku, poprzez oddalenie powództwa w całości i orzeczenie o kosztach oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Pełnomocnik powódki wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja jest niezasadna i jako taka podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest prawidłowe. Sąd Rejonowy właściwie przeprowadził wnikliwe postępowanie dowodowe, w żaden sposób nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz dokonał wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy. Sąd Odwoławczy podzielił ustalenia i rozważania prawne Sądu Okręgowego (por. wyroki Sądu Najwyższego z 5 listopada 1998 r. I PKN 339/98, OSNAPiUS 1999/24 poz. 776, z 22 lutego 2010 r. I UK 233/09). Sąd Rejonowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawa.

Za nietrafny należy uznać podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. polegający na dowolnej, a nie swobodnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego oraz braku wszechstronnego rozważenia całości materiału dowodowego sprawy, prowadzącego do błędnego przyjęcia, że zwiększone wynagrodzenie powódki w 2011 roku wynikało tylko i wyłącznie ze zmiany powódce czasu pracy na jednozmianowy, a także że w zaproponowanej wysokości wynagrodzenia nie uwzględniono podwyżki za wyrównanie kwalifikacji, nadto że wypłata dodatku funkcyjnego za okres zastępstwa kierownika wyklucza podwyższenie wynagrodzenia z powodu zobowiązania pracownika do pozostawania w gotowości do wykonywania tego zastępstwa w trakcie nieobecności kierownika.

Na wstępie należy uczynić uwagę natury ogólnej. Przepis art. 233 § 1 KPC stanowi, że sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. A zatem jest to norma odwołująca się do dowodu i dlatego strona skarżąca, chcąc doprowadzić do podważenia dokonanej przez sąd pierwszej instancji oceny dowodów, powinna wskazać, którego dowodu zarzut ten dotyczy oraz na czym polegały konkretne naruszenia kryteriów oceny, jakie wymieniono w przepisie art. 233 § 1 KPC. Granice swobody sędziowskiej przy ocenie materiału dowodowego wyznaczają trzy czynniki: logiczny (obowiązek wyciągnięcia z materiału dowodowego wniosków logicznie prawidłowych), ustawowy (powinność rozważenia całego materiału dowodowego) oraz ideologiczny (psychologiczny), przez który rozumie się świadomość prawną sędziego, kulturę prawną oraz system reguł pozaprawnych i ocen społecznych, do których odsyłają normy prawne. Swobodna ocena dowodów dokonywana jest przez pryzmat własnych przekonań sądu, jego wiedzy i posiadanego zasobu doświadczeń życiowych, ale powinna także uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i – wając ich moc oraz wiarygodność – odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 10.06.1999r., II UKN 685/98, OSNAPiUS 2000/17/655).

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutów naruszenia prawa procesowego w postaci art. 233 § 1 KPC zgłoszonych w przedmiotowej skardze apelacyjnej, Sąd ad quem pragnie podnieść, że mimo sformułowania wielości przejawów naruszenia tego przepisu, żaden nie może odnieść zamierzonego przez skarżącego skutku. Wszak dla uznania zasadności podniesionego zarzutu nie jest wystarczające samo przekonanie strony o innej, niż przyjął sąd, wadze i znaczeniu poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie, niż ocena dokonana przez sąd. Argumentów podważających dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów nie można doszukać się w apelacji pełnomocnika pozwanego, który skoncentrował się przede wszystkim na własnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i przedstawieniu wywiedzionych z tej oceny wniosków. Pamiętać przy tym należy, że samo przedstawienie przez stronę odmiennych wniosków niż wynikające z oceny dokonanej przez Sąd pierwszej instancji, nie świadczy jeszcze o przekroczeniu swobodnej oceny dowodów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa 587/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi - I Wydział Cywilny z dnia 28 lipca 2017 r. I ACa 12/17).

Wszak zasady wynikające z art. 233 § 1 KPC są naruszone jedynie wówczas, gdy ocena materiału dowodowego koliduje z zasadami doświadczenia życiowego lub regułami logicznego wnioskowania. Nieskuteczny jest zatem zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny materiału dowodowego, polegający jedynie na odmiennej interpretacji dowodów zebranych w sprawie, bez jednoczesnego wykazania przy pomocy argumentacji jurydycznej, że ocena dowodów przyjęta przez sąd za podstawę rozstrzygnięcia przekracza granice swobodnej oceny dowodów. Pamiętać bowiem należy, że na sądzie ciąży obowiązek wyciągnięcia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy

wniosków logicznie poprawnych, zaś w zakresie oceny zgromadzonego materiału dowodowego ustawodawca przyznał sądowi swobodę, pod warunkiem, że ocena ta nie jest jednak sprzeczna ze wskazaniami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Co więcej, ocena taka pozostaje pod ochroną przepisu statuującego zasadę swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby na podstawie tego materiału dowodowego można by było budować wnioski odmienne. Zatem jedynie w sytuacji, kiedy **brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo przeczy zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych**, to tylko wtedy przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie - I Wydział Cywilny z dnia 27 stycznia 2017 r. I Ca 1930/16, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 czerwca 2017 r. III AUa 1334/16).

Analiza niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, iż żadna z powyżej wskazanych okoliczności nie ma w niej miejsca. Wszak w świetle, niekwestionowanych przez pozwanego, poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, nie budzi wątpliwości fakt, iż powódka z dniem 1 października 2011 roku została przeniesiona z sytemu pracy zmianowej na stanowisko pracy jednozmianowej, co skutkowało obniżeniem wynagrodzenia. W celu jego rekompensaty wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało podwyższone do kwoty 2.010,00 zł, tj. o 300 zł. Nadto pod nieobecność kierownika powierzono powódce merytoryczny nadzór nad całością prac wykonywanych w (...), zaś od dnia 19 marca 2014 roku do 6 kwietnia 2014 roku powódce powierzono pełnienie obowiązków Kierownika (...) z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 2.500,00 zł. wg. XVI kategorii zaszeregowania i dodatkiem funkcyjnym w wysokości 25 %. Z dniem 7 kwietnia 2014 roku wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało obniżone do kwoty 2.090,00 zł, według kategorii IX. Po powołaniu nowego kierownika powódka nie pełniła już nadzoru merytorycznego podczas jego nieobecności, ani też nie zastępowała go.

Z dniem 1 kwietnia 2015 roku T. L. otrzymała wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2.160,00 zł, a od 1 stycznia 2016 roku w kwocie 2.235,00 zł. Od 2016 roku powódka pracuje w systemie zmianowym, na dwie zmiany. Z dniem 24 kwietnia 2016 roku otrzymała nowy zakres czynności, z którego wykreślono pełnienie zastępstwa za kierownika (...) podczas jego nieobecności. Jak więc wynika z treści powyższych ustaleń, wynagrodzenie powódki zostało podwyższone 2011 roku w związku z przeniesieniem z sytemu pracy zmianowej na stanowisko pracy jednozmianowej, co skutkowało obniżeniem wynagrodzenia, nie zaś jak twierdzi pozwany w związku z faktem powierzenia powódce merytorycznego nadzoru nad całością prac wykonywanych w (...) pod nieobecność kierownika. W celu rekompensaty wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało wówczas podwyższone do kwoty 2.010,00 zł, tj. o 300 zł. Oczywiście prawdą jest, iż od dnia 19 marca 2014 roku pozwany pracodawca podwyższył powódce wynagrodzenie zasadnicze do kwoty 2.500,00 zł. wg. XVI kategorii zaszeregowania w związku z powierzeniem pełnienia obowiązków Kierownika (...), jednakże uwagi pozwanego pracodawcy uszedł fakt, iż **z dniem 7 kwietnia 2014 roku wynagrodzenie zasadnicze powódki zostało ponownie obniżone do kwoty 2.090,00 zł** , według kategorii IX. Podkreślić przy tym należy, iż w okresie od listopada 2011 roku do kwietnia 2014 roku T. L. za pełnienie zastępstwa za kierownika (...) otrzymywała odrębny dodatek funkcyjny w różnej wysokości w poszczególnych miesiącach, który zaprzestano jej wypłacać po wyłączeniu z zakresu obowiązków zastępstwa kierownika.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, iż wbrew stanowisku apelującego, wysokość pobieranego ostatnio przez powódkę wynagrodzenia nie miała związku z pełnioną przez nią funkcją zastępcy kierownika. Nadto Sąd Rejonowy słusznie zauważył, iż obowiązujący w pozwanym zakładzie regulamin wynagrodzenia dla XI kategorii zaszeregowania przewiduje wynagrodzenie zasadnicze w wysokości od 1.550 zł do 3.120 zł., mając zaś na uwadze, że wynagrodzenie powódki przed wypowiedzeniem wynosiło 2.235 zł, stwierdzić należy, iż mieściło się ono w przedziale określonym dla XI kategorii zaszeregowania.

Odnosząc się zaś do zarzutu apelującego naruszenia przez sąd Rejonowy przepisu prawa materialnego, tj. art. 11² k.p. oraz 183^{3c} k.p., poprzez ich niewłaściwą interpretację polegającą na przyjęciu, że 10% różnicy w wysokości wynagrodzenia zasadniczego nie jest różnicą znaczną i w związku z tym nie doszło do nierównego traktowania pracowników przy ustalaniu wynagrodzenia stwierdzić należy, iż naruszenie powyższych przepisów w żadnym

razie nie może być przedmiotem analizy Sądu w niniejszej sprawie. Wszak pozwany pracodawca, jako podstawę wypowiedzenia T. L. dotychczasowych warunków umowy o pracę wskazał zmianę zakresu obowiązków powódki, poprzez wyłączenie z niego pełnienia zastępstwa za kierownika i włączenie powódki w system pracy zmianowej przy zachowaniu stawki wynagrodzenia zasadniczego z okresu, kiedy zastępowała kierownika. Pracodawca w żadnym razie w doręczonym powódce piśmie nie wskazywał, jako podstawy dokonanego powódce wypowiedzenia, chęci wyrównania wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na tożsamyh stanowiskach, co wyklucza możliwość badania powyższej przesłanki na etapie postępowania sądowego.

Dlatego też, mając powyższe rozważania na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy i dlatego apelacja podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania, Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., w związku z § 9 ust. 1 pkt 1 w związku z § 10 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).